

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 51.803/1/V
VAN 11 SEPTEMBER 2012

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

DE RAAD VAN STATE, afdeling Wetgeving, eerste vakantiekamer, op 24 juli 2012 door de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, verlengd tot 20 september 2012, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van verschillende besluiten inzake het toeristische logies en het statuut van de reisbureaus’, heeft het volgende advies gegeven:

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich beperkt tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerpbesluit strekt tot wijziging, op verschillende vlakken, van de volgende reglementaire besluiten:

- besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 1995 ‘betreffende de invordering van niet-fiscale schuldvorderingen voor het Vlaamse Gewest en de instellingen die eronder ressorteren’, meer bepaald de schrapping van “het statuut van de reisbureaus” als aangelegenheid waarin de invordering van onbetwiste en opeisbare niet-fiscale schuldvorderingen gebeurt door ambtenaren van de Vlaamse Belastingdienst (als gevolg van de opheffing, met ingang van 1 januari 2014, van het decreet van 2 maart 2007 ‘houdende het statuut van de reisbureaus’, bij het decreet van 13 juli 2012 ‘houdende wijziging en opheffing van het decreet van 2 maart 2007 houdende het statuut van de reisbureaus’;
- besluit van de Vlaamse Regering van 28 mei 2004 ‘betreffende de erkenning en de financiële ondersteuning van verblijven in het kader van “Toerisme voor Allen”’, meer bepaald aanpassingen als gevolg van de totstandkoming van het decreet van 10 juli 2008 ‘betreffende het toeristische logies’, terminologische verbeteringen, wijzigingen inzake de samenstelling en de werking van de Technische Commissie Brandveiligheid opgericht bij het besluit en inzake de vergoeding van de leden ervan;
- besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2007 ‘tot uitvoering van het decreet van 2 maart 2007 houdende het statuut van de reisbureaus’, meer bepaald hoofdzakelijk wijzigingen als gevolg van de wijzigingen die bij het reeds genoemde decreet van 13 juli 2012 werden aangebracht in het decreet van 2 maart 2007;
- besluit van de Vlaamse Regering van 15 mei 2009 ‘tot uitvoering van het decreet van 10 juli 2008 betreffende het toeristische logies’, meer bepaald de schrapping van de subcategorie “trekkershut” en enkele wijzigingen aan de openings- en exploitatievoorwaarden van de categorieën “hotel”, “gastenkamer”, “openluchtrecreatief terrein”, “vakantiewoning” en “vakantielogies”;

- besluit van de Vlaamse Regering van 11 september 2009 ‘tot vaststelling van de specifieke brandveiligheidsnormen waaraan het toeristisch logies moet voldoen’, met onder meer de wijziging van de omschrijving van wat wordt verstaan onder “bestaande hoteexploitatie” en “bestaande gastenkamerexploitatie”, invoeging van brandveiligheidsnormen die betrekking hebben op de informatie die beschikbaar moet zijn, wijzigingen inzake de samenstelling van de Technische Commissie Brandveiligheid en inzake de vergoeding van de leden ervan en aanpassing van sommige brandveiligheidsnormen vervat in de bijlagen bij het besluit;
- ministerieel besluit van 27 november 2009 ‘tot bepaling van classificatienormen inzake comfort voor een vergund toeristisch logies’, meer bepaald de opheffing van het artikel betreffende de subcategorie “trekkershut”;
- ministerieel besluit van 19 december 2011 ‘tot vaststelling van de herkenningstekens voor vergunde reisbureaus, toeristische verhuurkantoren en toeristische logiezen’, meer bepaald de schrapping van de bepalingen inzake reisbureaus en toeristische verhuurkantoren (met ingang van 1 januari 2014 eveneens als gevolg van de opheffing van het decreet van 2 maart 2007) en de schrapping van het model van het herkenningsteken voor de subcategorie trekkershut.

Het ontwerp bevat tevens een bepaling tot opheffing, op 1 januari 2014, van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2007 ‘tot uitvoering van het decreet van 2 maart 2007 houdende het statuut van de reisbureaus’, en een bepaling inzake de artikelen van dat besluit die uitwerking blijven hebben tot 31 december 2014, overeenkomstig het decreet van 13 juli 2012.

Het te nemen besluit treedt in werking op de datum van bekendmaking ervan, met uitzondering van sommige bepalingen die uitwerking hebben met ingang van 1 januari 2011, een artikel dat uitwerking heeft met ingang van 14 augustus 2012, sommige bepalingen die in werking treden op 1 januari 2013 en sommige bepalingen die in werking treden op 1 januari 2014.

3. Het ontworpen besluit heeft een gediversifiseerde rechtsgrond.¹

3.1. Uitdrukkelijke rechtsgronden kunnen worden gevonden in:

- artikel 2, eerste lid, van het decreet van 22 februari 1995 ‘tot regeling van de invordering van niet-fiscale schuldvorderingen voor het Vlaamse Gewest en de instellingen die eronder ressorteren’;

---

¹ Gelet op de overbevraging van de Raad van State, afdeling Wetgeving, kon slechts een *prima facie*-onderzoek naar de rechtsgrond voor het ontworpen besluit worden verricht. Wat hierna volgt dient dan ook met het nodige voorbehoud te worden gelezen, te meer daar de stellers van het ontwerp hebben nagelaten de rechtsgrond voor het ontworpen besluit in de aanhef te specificeren.

- artikel 7, tweede lid, van het decreet van 18 juli 2003 ‘betreffende de verblijven en verenigingen die een werking uitoefenen in het kader van “Toerisme voor Allen”’;
- de artikelen 5, eerste lid, 2°, 6, § 1, 3°, 7, §§ 1, eerste lid, en 2, van het decreet van 2 maart 2007 ‘houdende het statuut van de reisbureaus’;
- de artikelen 2, 2°, 4, 1°, 6° en 10°, en 12, § 7, tweede lid, van het decreet van 10 juli 2008 ‘betreffende het toeristisch logies’;

3.2. Daarnaast dient een beroep te worden gedaan op artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’, gelezen in samenhang met artikel 7, eerste lid, 3°, en tweede lid, van het decreet van 18 juli 2003, 4, 1°, en 10, § 3, 3°, van het decreet van 10 juli 2008, en artikel 9, eerste en tweede lid, van het decreet van 13 juli 2012 ‘houdende wijziging en opheffing van het decreet van 2 maart 2007 houdende het statuut van de reisbureaus’, en op artikel 87, § 1, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

3.3. Luidens het ontworpen artikel 4, § 1, tweede lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 15 mei 2009 (artikel 10, 1°, van het ontwerp) controleert de bevoegde brandweerdienst de specifieke brandveiligheidsnormen.

In dit verband kan worden verwezen naar advies 46.903/3 van 9 juli 2009², waarin het volgende werd opgemerkt:

“4.4.1. Luidens artikel 4, § 1, van het ontworpen besluit wordt de inachtneming van de specifieke brandveiligheidsnormen, vermeld in de bijlagen 3 tot 6 erbij, ter plaatse gecontroleerd door de bevoegde brandweerdienst. In artikel 9, § 2, wordt een gelijkaardige taak opgedragen aan die dienst. Ook op andere plaatsen in het ontwerp worden advies- of controlebevoegdheden aan de bevoegde brandweerdienst toegekend (artikel 5, § 2, eerste lid - advies bij intrekking van het brandveiligheidsattest - en artikel 6, § 2, derde lid - controle bij wijzigende werkzaamheden).

De organisatie van de brandweerdienst is een federale bevoegdheid. Aangezien de gemeenschappen en de gewesten evenwel bevoegd zijn voor het bepalen van specifieke brandveiligheidsnormen met betrekking tot hun toegewezen aangelegenheden (zie opmerking 5), moet worden aangenomen dat de gemeenschappen en de gewesten aan de brandweerdiensten, op grond van artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980,

---

² Advies over een ontwerp dat heeft geleid tot het besluit van de Vlaamse Regering van 11 september 2009 ‘tot vaststelling van de specifieke brandveiligheidsnormen waaraan het toeristische logies moeten voldoen’.

de taak kunnen toevertrouwen om toezicht te houden op de naleving van die specifieke normen³.

Dit neemt niet weg dat, wanneer zulks in een besluit van de Vlaamse Regering gebeurt, daartoe de nodige rechtsgrond aanwezig dient te zijn. Vraag is of dit te dezen het geval is. In het decreet van 10 juli 2008 wordt alvast niet op een uitdrukkelijke wijze gewag gemaakt van brandweerdiensten. Wel wordt in artikel 20, eerste lid, van het decreet van 10 juli 2008 aan de Vlaamse Regering de bevoegdheid toegekend om de 'personen' aan te wijzen die gemachtigd zijn om toezicht en controle uit te oefenen op de naleving van de bepalingen van dat decreet en zijn uitvoeringsbesluiten⁴, en dient te worden vastgesteld dat bij artikel 4, 1°, van het decreet van 10 juli 2008 aan de Vlaamse Regering de bevoegdheid wordt toegekend om andere diensten of instanties te machtigen het brandveiligheidsattest toe te kennen, waaruit, alvast wat dit aspect betreft, zou kunnen worden afgeleid dat ook een betrokkenheid van die diensten en instanties (waaronder de brandweerdiensten) bij het toekennen van dat attest mogelijk is. In dat laatste geval zou een beroep moeten worden gedaan op de algemene uitvoeringsbevoegdheid van de Vlaamse Regering, gelezen in samenhang met artikel 4, 1°, van het decreet van 10 juli 2008.

Hoe dan ook verdient het ten zeerste aanbeveling om wat betreft de taken van de brandweerdiensten een meer expliciete - en bijgevolg meer rechtszekere - decretale rechtsgrond te creëren”.

Een gelijkaardige opmerking kan worden gemaakt ten aanzien van de genoemde ontworpen bepaling.

BEVOEGDHEID

4. De artikelen 19 tot 22 van het ontwerp strekken tot wijziging van technische brandveiligheidsnormen.

Zoals het Grondwettelijk Hof heeft geoordeeld, is het beleid inzake brandveiligheid geen zuiver federale aangelegenheid gebleven. Er dient immers een onderscheid te worden gemaakt tussen het bepalen van de basisnormen ter zake, dit zijn normen die gemeen zijn aan een categorie van constructies zonder dat daarbij in acht wordt genomen welke daarvan

---

³ Voetnoot 2 van het geciteerde advies: Zulks ligt overigens in de lijn van artikel 176 van de wet van 15 mei 2007 betreffende de civiele veiligheid, naar luid waarvan de hulpverleningszone op verzoek van de burgemeester moet overgaan tot de controle van de toepassing van door de wetten en reglementen voorgeschreven maatregelen betreffende de preventie van brand en ontploffing.

⁴ Voetnoot 2 van het geciteerde advies: Opdat dit artikel 20, eerste lid, rechtsgrond zou kunnen bieden voor de genoemde bepalingen, dient wel te worden aangenomen dat “diensten en instanties” met personen mogen worden gelijkgesteld, wat allerminst evident is.

de bestemming is, en de specifieke brandveiligheidsnormen, waarbij wel rekening wordt gehouden met de bestemming van de betrokken gebouwen. De eerste categorie normen behoort tot de bevoegdheid van de federale overheid, de tweede categorie normen tot de bevoegdheid van de overheid die ten aanzien van de betrokken sector bevoegd is (zoals *in casu* het Vlaamse Gewest). Die laatste overheid is met name bevoegd om de federale basisnormen “aan te passen en aan te vullen, zonder die aan te tasten”. Daarnaast kan de voor een sector bevoegde overheid alle normen inzake veiligheid, met inbegrip van de federale, toepassen in het raam van een erkennings- of subsidiëringsbeleid, met name door de naleving ervan als een erkennings- of subsidiëringsvoorwaarde op te leggen.⁵

Het is slechts indien de in de ontworpen normen vermelde maatregelen inzake brandveiligheid aanvullende maatregelen zijn die geen afbreuk doen aan de federale normen ter zake, dat de genoemde vereisten kunnen worden opgelegd. Volgens de gemachtigde is dat wel degelijk het geval.

De gemachtigde verklaarde dienaangaande het volgende:

“Het besluit bevat enkel aanvullende normen en bepalingen specifiek voor een toeristisch logies, die een bijkomende verstrenging inhouden ten opzichte van de federale regelgeving. Met name de brandveiligheidsdeskundigen uit het technische comité die actief deel uitmaken van een openbare brandweerdienst hebben er strikt op toegezien dat nergens een versoepeling ten opzichte van de federale normen werd opgenomen. In de concrete werking van het technisch comité is het ook zo dat deze brandveiligheidsdeskundigen erover waken dat bij het toestaan van afwijkingen op de aanvullende normen, geen inbreuk wordt gepleegd op de federale basisnormen.”

De Raad van State beschikt noch over de nodige tijd, noch over de vereiste technische kennis om hieromtrent een sluitend oordeel te vellen.

ALGEMENE OPMERKING

5. In advies 43.609/3 bij het ontwerp dat heeft geleid tot het decreet van 10 juli 2008⁶ heeft de Raad van State vastgesteld dat het aanbieden van toeristische logies op de toeristische markt onder het toepassingsgebied valt van richtlijn 2006/123/EG van 12 december 2006 van het Europees Parlement en de Raad ‘betreffende diensten op de interne markt’

---

⁵ Grondwettelijk Hof, nr. 40, 15 oktober 1987, 2.B.2; Grondwettelijk Hof, nr. 41, 29 oktober 1987, 2.B.3; Grondwettelijk Hof, nr. 49, 10 maart 1988, 2.B.2; Grondwettelijk Hof, nr. 67, 9 november 1988, 9.B.

⁶ Advies 43.609/3 van 16 oktober 2007, *Parl.St.*, VI. Parl., 2007-2008, nr. 1547/1, p. 65.

(hierna: “Dienstenrichtlijn”). Wat het stelsel van de vergunningsvoorwaarden betreft, werd in dat advies het volgende opgemerkt:

“In zoverre het ontwerp betrekking heeft op de hypothese van vestiging, dient het te beantwoorden aan de bij de artikelen 9 tot 15 van de Dienstenrichtlijn gestelde vereisten, met name: niet-discriminatoir zijn, gerechtvaardigd om een dwingende reden van algemeen belang en ermee evenredig zijn, en duidelijk, ondubbelzinnig, objectief, vooraf openbaar bekendgemaakt, transparant en toegankelijk zijn.

In verband met het belangrijkste vereiste dat de vergunningsvoorwaarden (zoals trouwens ook het opleggen van een vergunningenstelsel - zie artikel 9, lid 1, b), van de Dienstenrichtlijn) moeten zijn gerechtvaardigd om een dwingende reden van algemeen belang, kan meer duiding worden gevonden in de rechtspraak van het Hof van Justitie over het begrip ‘algemeen belang’. Zoals in de inleidende overweging (40) bij de Dienstenrichtlijn in herinnering wordt gebracht, omvat het begrip ‘algemeen belang’ onder meer de bescherming van afnemers van diensten, de consumentenbescherming, de voorkoming van fraude, de voorkoming van oneerlijke concurrentie en de bescherming van schuldeisers, waarbij niet uit het oog mag worden verloren dat de genoemde doelstellingen telkens moeten voldoen aan de vereisten van evenredigheid, noodzakelijkheid en niet-discriminatie.”

Volgens de gemachtigde zijn de artikelen 9 tot 22 van het ontwerp niet getoetst aan de Dienstenrichtlijn. Die toetsing dient alsnog te gebeuren.

BIJZONDERE OPMERKINGEN

Aanhef

6. Conform hetgeen werd opgemerkt omtrent de rechtsgrond voor het ontworpen besluit:

- dient aan de aanhef een lid te worden toegevoegd (dat het eerste lid wordt) waarin wordt verwezen naar de artikelen 20 en 87, § 1, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’;
- dienen in het huidige eerste tot vierde lid (die het tweede tot het vijfde lid worden) de bepalingen uit de erin vermelde decreten te worden vermeld die specifiek rechtsgrond bieden voor het ontworpen besluit (zie opmerking 3);
- dient aan de aanhef een lid te worden toegevoegd (dat het zesde lid wordt) waarin wordt verwezen naar artikel 9 van het decreet van 13 juli 2012 ‘houdende wijziging en opheffing van het decreet van 2 maart 2007 houdende het statuut van de reisbureaus’.

Artikel 5

7. In het ontworpen artikel 27, § 7, wordt op verschillende plaatsen gewag gemaakt van “een geïndexeerd presentiegeld” of van “een geïndexeerde vergoeding”.

Gevraagd naar waar die indexering wordt geregeld, antwoordde de gemachtigde:

“We hebben ons gebaseerd op de bestaande tekst waar dit op dezelfde manier werd verwoord, maar het ontbreekt inderdaad aan een duidelijke formule in de betrokken regelgeving zelf. Ik heb vernomen dat in de praktijk de diensmededeling BZ/VO 2012/1 (http://www.bestuurszaken.be/DM_2012_1) wordt toegepast, maar heb daar nergens een expliciete basis voor gevonden”.

Er dient derhalve te worden bepaald volgens welke formule, met toepassing van welke index en op welk tijdstip de genoemde indexering gebeurt.

Eenzelfde opmerking geldt ten aanzien van het ontworpen artikel 23, § 9 (artikel 17, 5°, van het ontwerp).

Artikel 7

8. Ten gevolge van de opheffing van de artikelen 13, derde en vierde lid, en 16, tweede en derde lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2007 zal niet langer worden bepaald dat de betrokkene wordt uitgenodigd om te worden gehoord en zich bij die gelegenheid mag laten bijstaan alvorens een beslissing tot intrekking of schorsing van de vergunning respectievelijk toestemming, of een beslissing na beroep tegen een beslissing tot weigering, intrekking of schorsing van de vergunning de toestemming wordt genomen.

De gemachtigde verklaarde dienaangaande:

“Het recht om gehoord te worden zit al vervat in het decreet zelf, zodat dit niet herhaald werd in het ontwerp van besluit. Elke beslissing zal pas genomen worden nadat de betrokkene de kans werd geboden om te worden gehoord. Het is de bedoeling om het ‘MB 1 juli 2009 tot delegatie van het horen van de betrokkenen bij een beroep tegen of voorafgaand aan de eventuele bekrachtiging van handhavingsmaatregelen in de toeristische sector aan het hoofd van het Departement Internationaal Vlaanderen’ (gewijzigd bij MB 15 januari 2010) aan te passen zodat ook voor deze hypothesen een hoorzitting wordt georganiseerd door het Departement internationaal Vlaanderen. Ook het ‘besluit van de secretaris-generaal van het Departement Internationaal Vlaanderen van 20 december 2011 tot subdelegatie van sommige beslissingsbevoegdheden aan personeelsleden van het departement’ (BS 6 januari 2012), dat de bevoegdheid tot het horen in art. 14, 15 en 16 delegeert aan het afdelingshoofd Beleid, het afdelingshoofd

Toeristisch Ondernemen en Strategische Goederen en de personeelsleden van de cel Handhaving, zal hieraan worden aangepast.”

Aangezien het krachtens artikel 7 van het decreet van 2 maart 2007 de Vlaamse Regering toekomt om in de genoemde gevallen de procedure te bepalen, dienen de genoemde waarborgen evenwel in het te wijzigen besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2007 te worden opgenomen. Een regeling van de hoorplicht hoort overigens niet thuis is een delegatiebesluit.

Artikel 9

9. De gemachtigde is het erme eens dat in het ontworpen artikel 1, 8° (artikel 9, 2°, van het ontwerp) beter de datum 1 januari 2010 wordt vermeld in plaats van gewag te maken van “de datum van de inwerkingtreding van dit besluit”.

Artikel 10

10. De gemachtigde is het erme eens dat in het ontworpen artikel 4, §§ 1, tweede lid, en 2, derde lid, ook gewag moet worden gemaakt van artikel 7.

Artikel 19

11. In de ontworpen norm 3.5 dient volgens de gemachtigde gewag te worden gemaakt van “Brandbestrijdingsmiddelen” in plaats van “Branddedectie”.

Artikel 22

12. Met betrekking tot artikel 22 verklaarde de gemachtigde wat volgt:

“Ten opzichte van de vorige versie van deze bepaling worden in feite enkel de woorden ‘en bijlagen’ ingevoegd na ‘aan de bepalingen’. Het is de bedoeling om duidelijk te maken dat een exploitatie eerst moet voldoen aan ‘de toepasselijke federale basisnormen’ en daarbovenop aan de aanvullende normen uit dit besluit. In dat opzicht is de bepaling ongelukkig gesteld, aangezien het KB zoals u zegt zijn eigen toepassingsgebied bepaalt en er ook gebouwen zijn waar dit KB op grond van zijn artikel 1 niet van toepassing is (m.n. hoge en middelhoge gebouwen waarvoor de bouwaanvraag werd ingediend vóór 26 mei 1995 en lage gebouwen waarvoor de bouwaanvraag werd ingediend vóór 1 januari 1998).”

Artikel 27

13. Aan een aantal bepalingen van het te nemen besluit wordt retroactiviteit verleend. Zo heeft:

- artikel 5, 3° uitwerking met ingang van 1 januari 2011;
- artikel 7 uitwerking met ingang van 14 augustus 2012 (het artikel “treedt in werking” op de datum van inwerkingtreding van het decreet van 13 juli 2012 ‘houdende wijziging en opheffing van het decreet van 2 maart 2007 houdende het statuut van de reisbureaus’, dit is op 14 augustus 2012, namelijk de dag van bekendmaking van dat decreet, zie artikel 10 ervan);
- artikel 17, 5° uitwerking met ingang van 1 januari 2011.

De gemachtigde geeft volgende toelichting bij de terugwerkende kracht van deze bepalingen:

“Artikel 5, 3°, en 17, 5°, zijn de vergoedingen voor de leden van de technische commissie brandveiligheid. Deze zouden met terugwerkende kracht worden toegepast gezien de leden reeds in augustus 2011 wezen op het feit dat de plaatsbezoeken in het kader van de afwijkingsaanvragen voor hen in de praktijk meer kosten dan dat zij ervoor worden vergoed, en de minister toen heeft toegezegd om dit recht te zetten. Er wordt geen afbreuk gedaan aan verworven rechten (integendeel, de situatie wordt gunstiger) en er worden geen rechtsonderhorigen in een nadeliger positie geplaatst.

Art. 7, 1°: een nieuwe definitie van toeristisch verhuurkantoor bevindt zich nu in het gewijzigde reisbureaudecreet zelf, zodat de strijdigheid van de definitie uit het BVR met de nieuwe definitie met ingang van de inwerkingtreding van het wijzigingsdecreet van 13 juli 2012 moet worden rechtgezet. Gelet op de hiërarchie van de normen gaat deze decretale definitie sowieso al voor op de opgeheven bepaling, zodat er geen afbreuk wordt gedaan aan verworven rechten en er geen rechtsonderhorigen in een nadeliger positie worden geplaatst.

Art. 7, 2°: in het licht van de toekomstige opheffing van het decreet houdende het statuut van de reisbureaus, is het de bedoeling om de niet-naleving van de verplichting om het eigen vermogen binnen drie jaar na het verkrijgen van de vergunning te verhogen tot minimum 50.000 euro, niet langer te sanctioneren. Er is voor geopteerd om deze verplichting met ingang van het wijzigingsdecreet in werking te laten treden, teneinde te vermijden dat reisbureaus die in het najaar van 2009 werden vergund, alsnog hun eigen vermogen dienen te verhogen tot dit minimum en daar eventueel leningen voor moeten aangaan.

Art. 7, 3°: het gaat om een voorwaarde inzake technische uitrusting waarvoor, met ingang van de inwerkingtreding van het wijzigingsdecreet, geen rechtsgrond meer bestaat.

Art. 7, 4°-8°: doordat dit ontwerp van besluit later door de Vlaamse Regering werd behandeld dan gepland, en doordat het decreet van 13 juli 2012 eerder werd bekendgemaakt dan voorzien, is er inderdaad een ongelukkige situatie ontstaan voor een aantal recente weigeringen, intrekkingen of schorsingen. De uitdrukkelijker vermelding van adviescomité en de beroepscommissie werd weliswaar opgeheven in het decreet, maar deze bepalingen kunnen nog steeds een voldoende rechtsgrond vinden in het decreet, al dan niet in samenhang met art. 20 BWHL. Gelet op de rechtszekerheid opteert het departement er dan ook voor om het adviescomité en de beroepscommissie toch te laten samenkomen; zo is er bijvoorbeeld een vergadering gepland op 18 september 2012. Daarom lijkt het mij beter om voor deze bepalingen af te zien van de toepassing met ingang van 14 augustus 2012, en het net als de andere bepalingen te laten ingaan op de datum van bekendmaking.”

In dat verband moet worden opgemerkt dat het verlenen van terugwerkende kracht aan besluiten slechts onder bepaalde voorwaarden toelaatbaar kan worden geacht. Het verlenen van terugwerkende kracht aan besluiten is enkel toelaatbaar ingeval voor de retroactiviteit een wettelijke grondslag bestaat, de retroactiviteit betrekking heeft op een regeling die, met inachtneming van het gelijkheidsbeginsel, voordelen toekent of in zoverre de retroactiviteit noodzakelijk is voor de goede werking of de continuïteit van het bestuur en daardoor, in beginsel, geen verkregen situaties worden aangetast.

De betrokken bepalingen lijken in deze gevallen te kunnen worden ingepast.

Wat betreft de retroactiviteit verleend aan artikel 7, 4° tot 8°, waarbij de tussenkomst van de adviescommissie en de beroepscommissie bedoeld in respectievelijk de artikelen 17 en 18 van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2007 wordt afgeschaft, moet erop worden gewezen dat het decreet van 13 juli 2012, waarbij niet langer wordt voorzien in die tussenkomst en de bepalingen terzake worden opgeheven of aangepast, in werking is getreden op 14 augustus 2012 en er gelet op de uitdrukkelijke wilsuïting van de decreetgever geen plaats meer is voor een optreden van de genoemde commissies, ook al wordt er nog formeel gewag van gemaakt in het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2007. De retroactiviteit die wordt verleend aan artikel 7, 4° tot 8°, van het te nemen besluit berust dan ook op een decretale grondslag.

Zo men de genoemde commissies ook nog voorlopig wil laten optreden na 14 augustus 2012, is een wijziging van het decreet van 13 juli 2012 noodzakelijk. In dat geval zou als volgt kunnen worden gehandeld. Artikel 10 van het decreet van 13 juli 2012 zou in die zin kunnen worden gewijzigd dat de artikelen 6, 1°, en 7 van dat decreet pas in werking treden op een door de Vlaamse Regering te bepalen datum. Deze datum zou dan kunnen vastgesteld worden in het voorliggende ontwerp en ook artikel 7, 4° tot 8°, van het te nemen besluit zou dan op die datum in werking moeten treden. Deze wijziging van artikel 10 van het decreet van

13 juli 2012 zou dan wel met terugwerkende kracht moeten gebeuren, zodat de inwerkingtreding van de genoemde decreetsbepalingen niet op 14 augustus 2012 plaatsvond, maar zal plaatsvinden op de door de Vlaamse Regering te bepalen datum.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	J. SMETS,	staatsraad, voorzitter,
	B. SEUTIN, P. SOURBRON,	staatsraden,
	M. RIGAUX,	assessor van de afdeling Wetgeving,
	W. GEURTS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door Mevrouw R. THIELEMANS, eerste auditeur.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

W. GEURTS

J. SMETS